

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.193/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: név egyéni ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cím1)

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

(Cím1)

A per tárgya: adóhatósági határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Törvényszék

17.K.700.027/2022/82. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kúria Kfv.I.35.338/2020/6. számú ítéletével hatályában fenntartott, Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.K.28.298/2019/22. számú ítéletével elrendelt új eljárás keretében az elsőfokú adóhatóság, a NAV Pest Megyei Adóigazgatósága 2014-2015. évek vonatkozásában adóellenőrzést folytatott le általános forgalmi adó adónemben.

Az eljárásjogi tényállás része, hogy miután a Budapest Környéki KMB 4.K.28.298/2019/22. számú jogerős ítélete az alperes korábbi határozatát megsemmisítette és az adóhatóságot új eljárásra kötelezte, az elsőfokú adóhatóság megkezdte az új eljárás lefolytatását. Az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem tárgyában folyó eljárásban azonban a Kúria Kfv.I.35.338/2020/4. számú végzésében azonnali jogvédelem keretében elrendelte az elsőfokú ítélet vonatkozásában a felülvizsgálati kérelem halasztó hatályát, melynek következtében az elsőfokú bíróság ítélete után megindult eljárást az elsőfokú adóhatóság megszüntette, mely végzéssel szemben felperes részéről előterjesztett fellebbezés után a

másodfokú adóhatóság a végzést helyben hagyta. A végleges másodfokú döntéssel szemben a felperes keresettel nem élt.

[2] Az új eljárás keretében az elsőfokú adóhatóság – részben felhasználva az elsőként megindult adóellenőrzési eljárásban beszerzett bizonyítékokat, iratokat - és a bizonyítást tovább fejlesztve beszerzett bizonyítékok értékelésével 2014. január 01. és 2015. december 31.-e közötti időszakra általános forgalmi adó adónemben 6719380377. számú elsőfokú határozatával a felperes terhére 66.277.000, Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 132.544.000, Ft adóbírságot szabott ki, és 2.525.000, Ft késedelmi pótlékot számított fel, azaz mindösszesen 201.356.000, Ft megfizetésére kötelezte a felperest.

A felperes által benyújtott fellebbezés eredményeként eljár alperes, mint másodfokú adóhatóság, 6432956785/2021/NAV számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

[3] Az alperes határozata szerinti tényállás alapján az adóhatóság revizorai 2019. január 27-én a felperes, mint adózó, cím5 hrsz. alatti székhelyén található üzletében 4 egymástól független próbavásárlást végeztek, melynek során az egyik próbavásárlás alkalmával a kiszolgáló személyzet az online pénztárgépet nem kezelte. Feltárára került továbbá, hogy a pénzügyi zárás szerinti napi bevételt meghaladó készpénz összegek találhatók a pénztárgépekben.

A még aznap megkezdett ellenőrzés során az alperes részéről adatgyűjtés történt, elsőként 7 óra 30 perckor hiteles másolatot készítettek az adózó helyszínen található informatikai eszközeinek háttértáiról. Megállapították, hogy az informatikai rendszer a kasszában működő személyi számítógépeken kívül megosztott hálózati adattárolót is tartalmazott, amelyben úgynevezett név2 áruforgalmi rendszer éles adatbázisa is megtalálható volt. Az ellenőrzés megkezdését követően megérkezett felperes társtulajdonosa és ügyvezetőjének testvére rövid időre az üzlethelységhez tartozó irodába távozott, ezek után az adatmentéshez hozzájárult, amely több lépcsőben az alperes részéről az operatív adóellenőrök adathordozójára történő mentésekkel megtörtént. Ez alapján megállapításra került, hogy az adóellenőrök helyszínre érkezésekor készített biztonsági másolat és a később, éles adatbázisról készített újabb mentés állományainak forgalmi adatai kiugróan nagy eltérést tartalmaztak. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy a biztonsági másolat készítését követően a forgalmi adatokat letörölték.

[4] Az adóhatóság mindezek után megállapította, hogy az adózó iratai nem voltak alkalmasak a valós adó alapjának megállapítására, mert a rendelkezésre álló adatok, információk és tények nagyfokú eltérést mutattak, azaz az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 456/2017. (XII.28) Korm. rendelet (a továbbiakban: Adóig.vhr.) 86. § (2) bekezdés b) pontja szerint a becslési eljárás jogalapja fennállt.

Az adóhatósági határozat részletesen indokolta, hogy a becslési eljárás során milyen módszert alkalmaztak, miért azt a módszert alkalmazták és részletes levezetést tartalmaz a határozat

indokolása arra vonatkozóan is, hogy ennek figyelembevételével milyen számítás eredményeként került meghatározásra a vizsgált időszakban általános forgalmi adó adónemben az adó alapja.

[5] A határozat indokolása szerint a felperes a becslési eljárás jogalapjára, valamint az alkalmazott becslési módszertan során tett számszaki megállapításokra vonatkozóan nem tett olyan észrevételt, amely a becslési eljárás jogalapját kizárná, vagy az ismertetett módszertannal szemben érdemi ellenbizonyítást tartalmazna, azaz az ellenőrzés által tett megállapításokat nem tudta megdönteni.

[6] Az alperes határozata indokolása kiemelte, hogy az elsőfokú adóhatóság számos eljárási cselekményt végzett a tényállás tisztázása érdekében, a felperes nyilvántartásainak áttekintésével vizsgálta a becslés alkalmazhatóságát, választotta ki a becslés módszerét, az alperes szerint további ellenőrzési cselekmény e körben nem volt szükséges.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] A felperes keresetére eljár Budapest Környéki Törvényszék 17.K.700.027/2022/82. sorszámú ítéletével a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította.

[8] Az ítélet indokolása elsőként megállapította, hogy a bíróság által elrendelt megismételt eljárásban az alperes eleget tett az ítéletben tett kötelezésnek.

[9] Az ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a lefolytatott új eljárást az adóhatóság jogszabálysértően kezdte meg, e körben utalt az adóigazgatási rendtartásról szóló CLI. törvény (továbbiakban: Air.) 129. § (6) bekezdésére, mely szerint a bíróság által elrendelt új eljárást a döntés közlésétől számított 60 napon belül kell megkezdeni. Miután csak a felülvizsgálati kérelem elbírálását követően hozott kúriai ítéletet követően volt megkezdhető az új eljárás, az elsőfokú bíróság ítéletét követően megkezdett új eljárást csak megszüntethette az elsőfokú adóhatóság.

[10] Az ítélet szerint a keresetben hivatkozott azon eljárási hiba, hogy az adatgyűjtésről felvett jegyzőkönyvben feltüntetett szervezeti egység elírásra került, nem minősül olyan eljárási jogszabálysértésnek, amely az ügy érdemére hatott volna ki.

[11] Az elsőfokú bíróság a felperes indítványára kirendelt cég1 szakértői véleményét, a felperes arra tett észrevételeit ítélete indokolásában részletesen ismertette, a szakértői véleményt értékelte, megállapította, hogy a szakértői vélemény nem aggályos, nem ellentmondásos, egyértelmű megállapításokat tartalmaz, logikailag követhető, és a szakértői véleményben foglaltak az alperesi határozatban szereplő megállapításokat támasztják alá. Az ítélet indokolása rögzítette azt is, hogy bár a szakértői vélemény jogkérdésben is állást foglalt, ezeket azonban a bíróság figyelmen kívül hagyta, és miután a szakvélemény a bíróság által feltett kérdésekre kimerítő, világos, egyértelmű, aggálymentes választ adott, az ítélezése alapjául a bíróság azt elfogadta.

[12] Az ítélet indokolása szerint az alperes eleget tett az őt terhelő tényállás tisztázási kötelezettségnek, a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján megállapítható volt, hogy az alperes által felhasznált adatbázis hiteles volt, ennek alapján a becslés alkalmazása megalapozott volt, és becslés módszere is a jogszabályoknak megfelelő volt.

[13] Az ítélet indokolása szerint a felperes keresetében alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az alperes iratok hiányában folytatta le a vizsgálatot, az ítélet indokolása utalt arra, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyvben feltűntetésre került, hogy a felperes iratanyaga a nyomozhatóságtól beszerzésre került.

[14] Az indokolás szerint a felperes keresete alaptalanul hivatkozott az adatgyűjtés szabálytalanságára is, ugyanis a régi Art. 2016. január 27.-én hatályos 93. § (4) bekezdése szerint próbavásárlás esetén az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés akkor is megkezdhető, ha nincs jelen az adózó, vagy annak képviselője, csak az értékesítésben közreműködő személy. Az ekkor beszerzett, és a vizsgálat alapját képező adatbázis hitelességével kapcsolatos felperesi jogsérelemet sem tartotta megalapozottnak, hangsúlyozva, hogy a felperes által vitatott adatokat a felperesnél 2016. január 27.-én végzett adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés során szerezte be az adóhatóság, és az adatbázis törlését az alperes nem csak feltételezi, ugyanis tények és szakértői bizonyítás igazolja, hogy a felperes, vagy érdekkörébe tartozó személyek az adatbázist törölték, mely azonban az adatok másolását végző adóellenőrök előrelátásának köszönhetően az adóhatóság rendelkezésére állt.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete alaptalannak találta a felperes azon jogsérelem állítását, hogy a közigazgatási eljárás során szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát elutasították. Az ítélet indokolása részletesen tartalmazza a felperes ezen hivatkozása indokai megalapozatlanságát.

[16] Az ítélet alaptalannak találta a felperes azon hivatkozását is, hogy a fellebbezésének nem minden pontjára reagált az adóhatóság, megjegyezve, hogy a másodfokú határozat részletes indokolást tartalmaz a fellebbezés egyes pontjaira.

[17] Az ítélet indokolása szerint a bíróság kiszabása is jogszerű volt, figyelemmel az Art. 211. § (1) és (4) bekezdésére, valamint 219. § (3) bekezdésére.

A felülvizsgálati kérelem

[18] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a bíróság ítéletének megváltoztatását kérte, az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítésével, másodlagosan az ítélet megváltoztatását kezdeményezte az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítése és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezése mellett, harmadlagosan a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés helyesen a) pont aa) alpontja, valamint ab.) alpontjára hivatkozással kérte. Kiemelte, hogy mivel a bíróság az általa megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve, ezért kérte, hogy amennyiben a Kúria bármely további befogadási okot észlel, úgy a befogadást azon okból is eszközölje.

[20] Felülvizsgálati kérelem befogadhatósága indokolásában arra hivatkozott, hogy a bíróság ítélete azért jogszabálysértő, mert ellentétes a Kúria ítélkezési gyakorlatával, melyekre az alábbi körülmények kapcsán hivatkozott.

Egyrészt állította, hogy a bíróságnak valamennyi, a keresetben megtett előadással kapcsolatos vizsgálódást le kell folytatnia, és az ítéletben ki kell fejtenie az álláspontját, e körben kúriai gyakorlatra is utalt (Kfv.IV.35.304/2021/7., EBH 2018.K.13.) és állította, hogy az ítélet indokolása nem tért ki kereseti kérelme [5] és [6] pontjában foglalt jogsérelmek értékelésére.

[21] Másrészt hivatkozott arra, hogy az ítélet több pontban csak a közigazgatási döntést ismételte meg, mely ellentétes a Kúria Kfv.35.269/2022/5. számú határozatával, mely szerint a határozatok ismertetése nem jelenti a bíróság indokolási kötelezettségének teljesítését, és azt nem is pótolhatja.

[22] Harmadrészt hivatkozott arra, hogy jogsértő a döntés azért is, mert nem vette figyelembe, hogy csak és kizárólag a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályok megtartásával, jogszerűen beszerzett bizonyítékokra alapítható tényállás. Utalt e körben a Kúria Kfv.35.604/2016/6. számú határozatára, és állította, az EBH 2015.K.33. számú elvi határozatra is hivatkozva, hogy a felperesnél tartott 2016. január 17-i helyszíni adatfelvételtől készült jegyzőkönyv fejrészen téves szervezet került feltüntetésre, amely azzal a

következménnyel jár, hogy a hatóság az eljárás lefolytatásakor már nem létező szervezeti egység jegyzőkönyvére hivatkozott, amelyet, mint bizonyítékot, kötelezően ki kellett volna zárni az ügyből. Állította továbbá, hogy maga a jegyzőkönyv és a dokumentációk alapján egyértelmű, hogy az adatgyűjtési eljárás megkezdése és lefolytatása jogsértő volt, és sérelmezte, hogy több órával az ügyvezető helyszínre érkezése előtt már eljárást folytattak és másolatot készítettek a revizorok.

[23] Ugyancsak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontra hivatkozással és a Kúria Kfv.35.111/2023/10. számú határozatára utalva kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, állítva, hogy a felülvizsgálni kért ítélet eltért azon jogelvtől, mely szerint a felettes szerv által elrendelt új eljárásban csak az új eljárás elrendelésére okot adó körülmények vizsgálhatók és bírósági jogorvoslat is csak ezekre nézve kezdeményezhető. Ezzel összefüggésben, és az Air. 129. §-ra is hivatkozva, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab.) alpontja alapján is kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, hivatkozva arra, hogy egy bírósági ítélet alapján már megkezdett eljárás esetében nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely lehetőséget biztosítana az alperesnek arra, hogy az új eljárása megkezdését követően született, azonnali jogvédelmet elrendelő kúriai döntés miatt jogosult lenne az eljárása megszüntetésére.

[24] Azonnali jogvédelem keretében kérte az alperes határozata halasztó hatálya elrendelését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásának – az alábbiak miatt – nincs helye.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[27] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását azonban bizonyítani, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. Emellett a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[28] A felperes felülvizsgálati kérelme befogadását elsődlegesen a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára – kis részben ab) alpontjára alapozva kérte, ezért a Kúria elsőként ezen két befogadási okot vizsgálta.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában szabályozott, a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a kúriai gyakorlat szerint akkor indokolt felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének a szükségére figyelemmel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel, nem támogatható. (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2.)

[30] A Kúria befogadhatóság körében végzett vizsgálata eredményeként megállapítható, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt befogadási ok egyike esetében sem merül fel a joggyakorlat egységének hiánya, vagy továbbfejlesztésének szükségessége az alábbiak miatt.

[31] A felülvizsgálati kérelem elsőként a kereseti kérelem teljeskörű elbírálásának szükségességére, a felülvizsgálati kérelme szöveges részében a Kp. 89. § (1) bekezdése sérelmére hivatkozott. Amellett, hogy felülvizsgálati kérelmében maga jelölte meg a Kúria Kfv.IV.35.304/2021/7. számú ezen eljárásjogi kérdéssel foglalkozó ítéletet, a Kúria kiemeli, hogy a Kp. 86. § (1) bekezdése, a valamennyi keresetről történő döntéshozatal kérdésével a Kúria több döntése is foglalkozott. Lásd Kúria Kfv.VII.37.702/2021/7. – azaz a BH2022.165. számú, valamint a Kúria Kfv.VI.38.039/2021/6. számú, azaz a BH2022.115. számú döntéseit. Bár a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága vizsgálata során a Kúria nem végezheti el az ítélet érdemi felülvizsgálatát, a felülvizsgálati kérelem befogadhatósági részében a felperes a kereseti kérelme V. és VI. pontja elbírátlanságára iratellenesen hivatkozott.

[32] Szintén nem indokolja a befogadást a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, hogy a Kúria jogegységesítő szerepére van szükség az ítélet indokolása tartalmával összefüggésben. A felülvizsgálati kérelem is hivatkozik egy kúriai határozatra (Kfv.35.269/2022/5.), emellett a Kúria utal arra, hogy több kúriai döntés is foglalkozott az indokolási kötelezettség kérdésével, többek között a Kfv.I.35.096/2024/5., Kfv.I.35.024/2024/7., Kfv.I.35.507/2012/4.számú határozatokban. A bíróság indokolási kötelezettsége pontosítása jelen jogvitával összefüggésben további fejlesztésre nem szorul, a kúriai gyakorlat egyebekben követi az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.01.) ABH határozatában megjelenő követelményt.

[33] Ugyancsak nem igényli a joggyakorlat egységesítését, vagy továbbfejlesztését a felülvizsgálati kérelemben felvetett, a „jogszerűen beszerzett bizonyítékra alapítható tényállás” kérdésében történő állásfoglalás. Itt utal a Kúria arra, hogy a felperes, bár nem a felülvizsgálati kérelem befogadhatósági okainak körében, de a felülvizsgálati kérelme szöveges részében ezzel összefüggésben a régi Art. 93. § (4) bekezdése sérelmét állította. A Kúria megjegyzi, hogy a próbavásárlás esetén ellenőrzés megkezdésére vonatkozó, régi Art. 93. § (4) bekezdés 2. mondata jelen jogvitával összefüggésben, azaz a felperes által felvetett körben, értelmezési kérdést nem vet fel, a normaszöveg egyértelmű.

[34] A Kúria álláspontja szerint emellett nem indokolt a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, Air. 1. §, és 129. § értelmezésére vonatkozóan sem a felülvizsgálati kérelem befogadása. Amellett, hogy a felülvizsgálati kérelem maga hivatkozik kúriai gyakorlatra (Kúria Kfv.I.35.11/2023/10. számú határozatra) a Kúria megjegyzi, hogy az új eljárás elrendelésével összefüggésben hatóságra háruló feladatok kérdését az Air. 129. §-al összefüggésben több kúriai határozat is elemezte (lásd például: Kfv.V.35.462/2022. számú ügyben hozott határozatot).

Emellett hangsúlyozandó, hogy a közigazgatási per tárgya nem jelen jogvitához kapcsolódó megelőző eljárásban született kúriai határozattal elrendelt azonnali jogvédelemről történő döntést követően az alperes, illetve adóhatóság előtt folyt eljárást megszüntető végzés jogszerűségének a vizsgálata. Ebből következően a felperes felülvizsgálati kérelmében sem hivatkozhat eredményesen a korábbi megelőző eljárásban az eljárást megszüntető döntés jogszerűsége kérdésére.

[35] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha a felmerült jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, és a Kúria iránymutatása szükséges, vagy társadalmi jelentősége folytán a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria gyakorlata szerint azonban ezen befogadási ok esetében is csak akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a Kúria az adott jogkérdésben még nem foglalt állást (Kfv.III.37.596/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.). Ugyanakkor a Kúria fenti pontokban már kifejtette, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsérelem kérdésében a Kúria gyakorlata egységes.

[36] A felülvizsgálati kérelem azon része, mely szerint mivel a Kúria felülvizsgálati kérelemhez nincs kötve, ezért vizsgálja meg a felülvizsgálati kérelemben meg nem jelölt befogadási okokat is, a Kúria megjegyzi, hogy figyelemmel a Kp. 117. § (4) bekezdés kógens szabályára, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okot és a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő befogadási okot a felperes felülvizsgálati kérelme nem hivatkozta, ebből következően nem is indokolta, ezen befogadási okot a Kúria nem is vizsgálhatta.

[37] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontját vizsgálva a Kúria megállapította, hogy jelen jogvitával összefüggésben nem merült fel az Európai Unió joga alkalmazásának szükségessége, ebből következően nincs helye előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének sem.

[38] A Kúria a fentiekén túl megjegyzi, hogy nem látott lehetőséget a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjához kapcsolódóan befogadásra, a jelen közigazgatási jogvitában felvetett központi kérdéssel összefüggésben sem, azaz a becslés jogalapja és a becslés módszere meghatározásával összefüggésben sem. A Kúria pénzügyi ítélezése ugyanis jelentős számú és kiforrott gyakorlattal rendelkezik, mind a becslés jogalapja fennállta, mind a becslés módszere megfelelősége kérdésével, és az ehhez kapcsolódó bizonyítási teher kérdését is számos határozat érinti. Nem kimerítően a Kúria alábbi határozatai foglalkoztak a kérdéssel: Kfv.I.35.257/2021/6., Kfv.I.35.320/2020/6., Kfv.V.35.239/2019/5., Kfv.V.35.683/2018/5.

[39] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

[40] A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadása miatt a Kúriának nem kellett rendelkeznie az azonnali jogvédelem iránti kérelemről.

A döntés elvi tartalma

[41] *A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó mondata szerint a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság bár nincs kötve, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, és Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjához kapcsolódóan Kp. 117. § (4) bekezdésben előírt indokolási kötelezettség teljesítése hiányában a Kúria ezen befogadási okot nem vizsgálhatja.*

Záró rész

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül határozott.

[43] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[44] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 04.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró